

den Krig, og den bliver ikke let at have med at gøre, der kan gaa meget i Stykker under den, er jeg desværre bange for, men jeg tror, vi kommer til at tage den, fordi det en Gang skal prøves, om Organisationerne er de stærkeste eller Repræsentanterne for det samlede Samfund er de stærkeste.

Det er en Hovedulykke i vort Folk, at denne Organisationsfølelse er blevet stærkere end Følkefølelsen, end Samfundsfølelsen. Dette har faaet et Slags symbolsk Udtryk, og det kan jeg ikke undgaa at omtale. Vi har en Dag, der hedder Valdemars-Dagen, den 15. Juni, og den blev i Aar, da det desuden var 700 Aars-Dagen i det danske Flags Historie, fejret som en Fanedag. Der blev holdt mange Fester, og der blev ogsaa holdt et Par, som jeg tror ikke har vakt videre Opmærksomhed, men som dog maaske fortjente ikke at gaa i Glemme. Der blev holdt en lille Fest i Kolding af Ungsocialisterne med det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) som Hovedtaler, og der blev holdt en lignende Fest i Aalborg, men hvem der var Hovedtaler der, har jeg ikke lagt Mærke til. Det ærede Medlem fra Esbjerg, som talte i Kolding, nægtede sig intet; han kaldte Dagen en Idiotdag, han omtalte den danske Kong Valdemar Sejr som en Slavehandler, og det endte med, at han udbragte et Leve for det røde Banner. Det er det, jeg mener er et Udtryk for, at hos en Del af Folket er Organisationsfølelsen stærkere end Folkefølelsen, det er den, naar de sætter vort danske Flag til Side og hejser et andet Banner i Stedet. Jeg har intet imod, at de samles om det røde Banner, naar det blot sker paa den Maade, at det er et Banner, som er under Dannebrog, som skal bøje sig for vort Folks Fællesbanner. Her maa jeg, hvis jeg i øvrigt er rigtigt underrettet, udtale en Tak til Regeringen, idet der blev sagt paa dette Møde i Kolding af Talerne, at det havde været paa-tænkt, at der skulde have været en almindelig Agitation mod denne Flagdag over hele Landet, men at det ikke kunde lade sig gøre, fordi Regeringen — jeg ved ikke hvilket af Regeringens Medlemmer, men det maa vel være den højtærede Statsminister — havde forbudt,

at en saadan almindelig Agitation fandt Sted paa Møderne. Hvis det er rigtigt, hvad der er udtalt offentligt paa Mødet i Kolding, vil jeg gerne bringe Regeringen min Tak for, at den har lagt sig i Vejen for en saadan Agitation.

Det er i Dag Aarsdagen for Vaabenstilstandens Begyndelse, men vi har ikke Fred endnu; Fredsbetingelserne er ratificerede af tre Magter, men Freden er ikke indtraadt, og i øvrigt kæmpes der endnu i ikke saa smaa Dele af Europa, saaledes at midt under Fredstiden mærkes alligevel Krigen. Fredens Frugter er heller ikke modnede endnu; det gælder ogsaa den Del af Fredens Frugter, som vi tør haabe paa at komme til at plukke. Der er ved Freden vakt mange Forhaabninger baade paa denne og hin Side af Kongeaaen, og disse Forhaabninger er satte paa en haard Prøve i det forløbne Aar. Nu for nylig har vi set, at den tyske Rigskansler har været i Flensborg i anden Zone og i Tønder i første Zone, og jeg har allerede nævnt, at han har omtalt de to Landes økonomiske Forhold. Han talte manende Ord til sine Landsmænd, og der er ikke noget at sige til, at han vilde styrke dem til at gøre deres Pligt ved den kommende Afstemning og gøre deres bedste for at bevare den Nationalitet, de hører til. Men han brugte et saadant Udtryk om det nordslesvigske Grænseland, at det var en uadskillelig Del af det tyske Rige. Hvis det var sagt nede i Flensborg, kunde jeg bedre have forstaaet det, men det undrer mig, at det kunde falde den tyske Rigskansler paa Læben i en By, der hører til første Afstemningszone. Jeg havde haabet paa, at den danske Statsminister vilde have gjort opmærksom paa den jævne simple Kendsgerning, at der i Fredstraktaten er fastsat een Afstemning for første Zone, og Tønder ligger jo Nord for den Linie, der her er Tale om. Jeg har med Omhu læst, hvad den højtærede Statsminister har sagt ude i sin Valgkreds i Søndags, men jeg savnede et klart og utvetydigt Svar paa dette. Den tyske Rigskansler brugte endda mange Lovord om den danske Regering og talte om det Venskab, der er mellem den og den tyske Regering, og det skal jeg ikke sige noget til. Det er jo altid rart at høre pæne Ord om sig selv, og jeg